

hudoben človek. Kmet ravnaj se po teh zapovedih ali si doma ali pa prideš v katerokoli mesto, pa tudi za mestjana so veljavne, najsi se že sprehaja po mestnih nasadih in vrtih ali pa pride na deželo.

S čim najbolje gnojimo rastlinam v loncih (tegelnih)? Nekteri ljudje rabijo v to svrhu kavino goščo (mot, Kafesatz) in tobakov (cigaren) pepel, kar se pa nikakor ne priporoča, ker to gnojilo nima hitrega in povoljnega vspeha. Najboljše gnojilo za lončne rastline so roženi obstružki (Hornspähne, Hornmehl) in pa kravjek. Obe tvarini morata nekaj časa ležati v vodi, s katero se potem rastline zamakajo.

Poslano.*

Slavno uredništvo „Štajerca“ blagovoli sprejeti v prihodnjo številko sledeče vrste:

Mariborski klerikalni listič „Naš Dom“ priobčil je v svoji številki z dne 19. maja dopis, kakor sledi:

»Štajerc« in Drewenschegg katerega smo svoj čas dobro osvetili in ki sta si bila nekaj časa nasprotna, sta si zopet dobra. To je pač stara stvar, da »gliha vkup štrih«, ali to se nam zdi čudno, da so gospodje za »Štajercem« zopet milostljivo sprejeli onega Drewenschegga, ki se je po Celju ponujal za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti »Štajercu«. Drewenschegg sicer ni oseba, katera bi bila vredna, da bi se pisalo o nji, pač pa je značilno za list sam in za ptujsko nemško gospodo, katera ga izdaja, kakor za ono, ki ga tudi po Koroškem razširja, da prodajajo Drewenscheggove izbruhe še nadalje svojim slepim čitateljem. So pač drug drugega vredni — Ornig, Drewenschegg in razni drugi posilnemei!

Ta članek je ponatisjen iz klerikalnega lističa, ki izhaja v Celju, namreč iz „Domovine“ skoraj dobesedno!

Veseli me, da še niso gospodje okoli „Domovine“ in okoli klerikalnega glasila v Mariboru na mene pozabili, veseli pa me tudi, da sta mi omenjena klerikalna časopisa zopet ponudila priložnost javno dokazati, kaki potuhnjenci so dopisniki „Domovine“ in „Našega Doma!“

Med drugim stoji v gori navedenem dopisu tudi to: „Ali to se nam zdi čudno, da so gospodje za „Štajercem“ zopet milostljivo sprejeli onega Drewenschegga, ki se je po Celju ponujal za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti „Štajercu“.“

Na to odgovorim spodaj podpisani sledeče:

Dotičnega dopisnika imenujem tukaj javno: potuhnjeneza, brezčastnega, brezsravnega lažnjivca in to s polno pravico, ker se nisem nigdar in nikoli ponujal ne v Celju in ne drugod za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti „Štajercu“.

Gospodje v uredništvu „Domovine“ in „Našega Doma“, ako imate količkaj žurnalistične poštenosti v sebi, potem boste izročili ime dopisnika ali pisca gori ponatisjenega pravcatega „izbruha“ Vaših listov javnosti!

Leskovec dne 1. junija 1904.

Janez Drevenšek.

* Za ta dopis uredništvo in upravnništvo ni odgovorno.

Pisma uredništva.

Naročnik štev. 3772. Ne zamerite, da Vašega dopisa ne zamoremo ponatisniti! Je preveč oseben. S takimi ničimi baburami, kakoršna je od Vas imenovana oseba, vredno, da bi se bavili; bolje je, da ji Vi svoje mnenje v povete. Pozdrav Vam bodi tje gor na lepi „Obersteier“!

G. Matija Lojen, Hamborn. Zaradi pomanjkanja stora tokrat nemogoče. Pozdrav Vam in vsem rojakom kaj na tujem!

Dopisnik v Libučah. Ste pač kaj vroče krvi. Saj Vam menda znan pregovor, da še Bog ne ustreže vsem dem. Toraj brez zamere!

Dopisniku v Pišecah: Brez podpisa ne sprejemamo naš list nobenega dopisa. Ravnajte se toraj po tem!

Dopisniku v Šoštanjju: Prosimo za kaj bolj zanimivega

Dopisnik v Pamečah: Za tokrat prepozno došlo.

Loterijske številke.

Trst, dne 28. maja:	77, 67, 13, 30,
Gradec, dne 4. junija:	74, 55, 70, 3,

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Redka priložnost!

Štiri novi, izvrstni bicikeljni se prodajo proti gotovemu denarju, komad (Stück) po goldinarjev. Kdor želi kupiti, naj piše nemudoma trgovino: Brata Slawitsch v Ptuj.

